

celo. caput m. i. christū. qui prim⁹ ascen-
dit i celū. merito. qz voce. m. ad do. cla.
hoc nō mutat. et exau. m. de mō. s. f. i. de
christo vel de iusticia sua. **Quid ē fecit?**
Ecce. Ego dor. olī i vicioz torpore. et so.
sū et p⁹ exur. scōz illō. **Exurge** a mortuis
qui dormis. et illuīnabit ē christ⁹: et hoc
nō ppter me: s; qz dñs sus. me. et iō nō tī
me. mi. po. cir. me. i. i. gentes que conanē
extinguere christianū nomē. et vt hoc fiat
exur. dñe. s. i. christe caput meū: i. cni⁹ fūr
rectōe sal⁹ est. **Un sequit.** sal. me f. d. m. et
me regnāte dicit ecclia: pcussisti. i. pfusio
ne omēs aduer. mi. sine cā. et qm pcussi.
oēs aduer. mihi sine cā: ideo dētes pctōz
cōtriui. i. verba maledica vel pncipes. et
qz ita fecit dñs. ergo credite hoīes q dñi
ē sa. et o dñe sup pplm tuū sit bene. tua.
¶ **Pōt etiā legi psalm⁹** iste moralit i p-
sona vniuscuiusqz fidelis: qui a vicijs et
cupiditatib⁹ ipugnat. et fm hoc p dō ac-
cipit quilibz fidel. et p absalō vicia et car-
nales pcupiscētie. **Fidel** ergo vicioz pu-
gnā sentiēs ait. **Do.** q. ml. s. q. f. me. m. in
sur. aduer. me. **Al.** di. a. m. nō ēs. ip. i. d.
ei⁹. **Coaceruatōe** nāqz vicioz snrcepit. d
spatio sanitatis. q. vicijs isultātib⁹ aīe vī
etiā diabolo. et angel⁹ p suggestōes. **Tu**
au. d. sus. m. es. i. christo. et glā m. et exal.
ca. m. i. i. christū i celo vī mentē meā que
fuit legi dei et merito. qz vo. me. ad do.
clama. et exau. me de mō. sancto suo. hoc
nō mutatur. **Ego** dormi. et sopōra. sum.
et exurrexi. et domi⁹ suscepit me. nec hoc
mutat. **Ideo** nō timebo milia popli cir-
cundantis me. hic est populus viciōrū
et demonū. exurge domi. sal. me fac de⁹
meus. nec hoc mutat. **Qm** tu pcussi. oēs
aduer. mihi sine cā. **Recte** hoc dē de dia-
bolo et angel⁹ eius i predestinatōe. i. fm
hoc q a deo predestinatū ē de eis et futu-
rū. dē. pec. p. i. i. auctores vicioz qui co-
nāf eū precipere d christi corpe: eos. s. q
ei maledicūt. **Dñi** ē sa. **Canēda** ē supbia.
et totū deo dādū. et s. po. tuū bñdi. tua.
iō ē. sup vnūquēqz nostrū.

In fine psalmus cāticī dauid.
In fine psalm⁹ cāticī dō i. finis duobus

modis accipit. s. p. p. sūptōe et p. sūma-
tōe. i. qndo aliquid deficit. vī qñ pficit.
Pro sūptōe vt cū dr. finita est candela
vel finita ē expēsa. **Pro** sūmatōe vt cū
dicif. finita ē dom⁹. finit⁹ ē liber. i. sūm-
mat⁹. **In** titul⁹ aut psalmoz p sūmati-
one accipit: et signat christū qui ē sūm-
matō fidelīū i pnti ad iusticiā. **In** sūto
ad coronā. vel significat plenitudinē tē-
poris. **Un** apls. **Cū** veit ergo plenitudo
t. m. d. f. s. fac. d. ml. fac. s. b. le. **Qd** aut hic
habet psalm⁹ cāticī diligēt aduertēdū ē
In titul⁹ nāqz psalmoz aliqñ tātū poni-
tur psalm⁹. aliqñ tñ cāticū. **In** dō vtrū
qz s; diuersimode. **Qñqz.** n. cāticū psal-
mi. qñqz psalm⁹ cāticī. **Desoras** posuit
ē dñitatis rō fm lraz vt liqueat: sciēdū
ē: qz qñqz psalm⁹ añ archā i tabernaculo
dñi: solius instrī qd dicebat psalteriū so-
no decātabat: sine chozi voce: qñqz voce
hūana sine instrō. qñqz instrō et chozi vo-
ce. **Et** qñ vtroqz cantabat: aliqñ precine-
bat son⁹ instrī: et acclamabat vox chozi.
aliqñ vox chozi precinebat: et instrumē-
tū sequebat. **Qñ** solo instrō cātabat: di-
cebat tñ psalm⁹: qz ps. ad lraz sonus ē
instrī et modulato. qñ sola voce sic instrō
cātabat dicebat tñ cāticū. **Cāticū.** n. ad
lraz son⁹ ē hūane vocis. **Qñ** instrō precedē-
te et voce sequēte: dicebat psalmi cāticū
vel cāticū psalmi. qñ vō chozi vox prece-
debat et instrm sequebat: dicebat cāticī
ps. vel ps. cāticī. **Qd** etsi fm lraz predi-
cta rōe factū esse vidat: maxie tñ p myste-
rii significatōe. **I** hac dñitate i titul⁹ vsus
ē desoras: sicut dō i magno mystio vī ē
predicto instrō. **Et.** n. supra dixim⁹ ps.
bonā opatōz notat. **Cāticū** leticiā mētis
bitā de cñis indicat. **Dicit** itaqz ps. in
quo tñ d bōa opatōe agit. **Cāticū** i quo
de mentis exultatōe soluz tractat. **Psalmi**
cāticū vel cāticū psalmi: vbi pmut
de bona opatōe: postea de mentis iocū-
ditate agit. **Cāticī** ps vel ps cāticī. vbi p
mū d mētis leticia: postmodū d bōa opa-
tōe tractat. vt hic. ps. n. dicit se exaudi-
tū: et i fbulatōe dilatātū. deī d pēitētia
et sacrificio iusticie agit. et ps iste d mo

ribus: quia ad bonos mores nos informat. et est sēsus tituli tal'. **Ps** iste qui dicit ps. qz monet ad bene opandū. ps dico cāticū: qz agit de mentis leticia: faciēs mentionē de eterna iocūditate: ps dico dirigēs nos in finē. i. in christū qui ē finis cōsummans in pnti ad iusticiā: et i futuro ad coronā. vel in finē. id ē in plenitudine tempis. quia agit de his que facta sunt tempe plenitudis est dō pphete qui hic loquit i sua psona vel alicuius pfecti. **I**ntentō monet vt deserant falsi dii: et vana sēli. id ē tpaliā. **M**odus tal' triptitus est ps. **P**rimo exemplo sui inerepat infideles de falsis dijs et falsis bonis. **S**cdo pponēs nouū hoīem: veterē iūbz exuere ibi. **E**t scitote qm̄ 7 c. **T**ercio deposito veteri hoīe: nos in sacrificium deo iubemur offerre. qz certi sum' de bonis ibi. **S**acrificate 7 c. **P**ropheta ergo redarguēs idolatras. et ab idolatrie superstitione reuocans dicit.

Quam inuocare exaudiuit me deus iusticie mee: in tribulatione dilatasti mihi.

Cū inuo. exau. me de' 7 c. **Q.** d. vestri dii o idolatre cū inuocantur nequeūt exaudire: qz nō vere viuūt. sed de' scz dator iusticie mee. i. me iustificās. scz a quo ē iusticia mea: exaudiuit me cū inuocare euz. id ē cū iūte i mēte hñs p grāz: vocare ad maiore conferendā. vel i scda psona legif fm aliā lram: que est. exaudisti me. sic o deus iusticie mee exau. me cū inuo. te: id sēsus cū pōri: et in tri. dila. m. id est ab angustijs tristicie in latitudinez gaudijs deduxisti me: qd gaudiū ē de pura pscia et d spe vite etne. vñ apls. **G**audem' i tribulatione sciētes qm̄ tribulatō operat paāz: patia pbatōne: pbatō vō spē: spes aut nō confūdīt. qz charitas dei diffusa ē i cordib' nris. **H**ec dilatatoez cordiuz generat: angustias depellit. hac viri facti int' recreant: et si extra affligātur q q carēt: i viscerib' angustiant. hec sūt desbulatozia sacerdotū in tēplo ezechielis.

Inde alibi. **D**eābulabā i inocentia cordis mei. 7 nota mutatoz psonē. **A** scia ei psona vbi ait. ex. trāsit ad scda vbi ait di. m. pri' ei i dicauit hoīb' se eē exaudītū **D**ein qī iā habēs i corde deū de quo ante loquebatur ex dilectōe ei familiariter loquitur: in quoq' demonstrat cordis dilatatio.

Miserere mei. et exaudi orationem meam.

Miserere mei. **Q.** miser' es de iusticia et de dilatatoe. **I**te adhuc. **M**ise. mei cōtra miseras hui' vite: vt i me cepta pficiā. et exaudi orationē meā que est de petendis bonis. dicit viz iust' 7 cū ita d me sit o **F**ilii hominuz usqzquo graui corde: ut quid diligitis uanitatē: 7 queritis mendacium:

Filij ho. **Q.** qui vti ratōe debēt. vel filij hominū tm̄ scz ade et eu nō dei. **A**dā em̄ hō fuit. et non fili' homis: cui' filij sunt qui eius imaginēz portāt. vos inqz estis graui corde. i. cor vfm sarcina pcorū 7 pōdere iūqtatis grauatū ē: quo demergitur i pfundū. **I**nūqtas em̄ i zacharia. ppheta legif sedere sup talentū plūbi. **I**ō qz d pharaone 7 egyptijs legif qz sūmer si sūt velut plūbū i aqua vehemētissima qz ingratū erat cor pharaonis et egyptioz. **P**etri' quoqz qī aliqd plūbi hñs sup aqs ābulās timuit: s3 pōdere n̄ grauatū: aquis nō ē sūmersus: s3 extēta ad eū dōmica manu ē educt'. **D**ñs aut chri stus ab omni peccati ptagiōe immunis sup aquas intrepidus ambulauit: tanquam plumbee grauedinis nihil habēs. vñ dicit esai. **E**t ascēdet dōmīn' sup nubem leuem. quia carnem suscepit. nobis cōtra incentiua viciozū refrigeriū prebentē. omnis noxie grauedis liberā. vos iquaz filij hominū es. gra. cor. et vsqzquo erit istud: i vel. i. saltē i aduētū filij dei. presēte vitate cesset error noster. sequit. vt qd diligitis. **Q.** vñ graui corde estis. qz vos diligitis. i. voto amplexamini: et queri. cū labore vani. et menda. id ē idola que vana sunt. s. a vero esse aliena et menda.

cia: qz nō sūt deus vt dicunt. et vtquid
 • hoc facitis: vel diligitis et queri. vai. et
 menⁱ. i. terrena que sunt vana: qz vt vm
 bra transeūt. Oīa em̄ sū sole sūt vanitas
 et sunt mendacia. qz nō faciūt qd̄ pmit
 tunt. s. beatos. et vtquid: hoc facitis scz
 i cur d̄ terrenis que vana sūt et transeūt
 vultis eē beatī? Sola veritas facit bea
 tos. ex qua vera sūt oīa. Vtquid ergo
 tpaliū regamoz detinemī? Vtquid tan
 q̄ pma extrema sectamini.

Diapsalma.

Et scitote qm̄ mirificauit dñs
 sancti suū dñs exaudiet me cū
 clamauero ad eū. Et scitote. Dia
 psalma. Scda ps vbi posito nouo hoīe
 veterē iubet exuere. Et sciendū qvbi nos
 habemus diapsalma Hebrei hñt sela qd̄
 inīpretat sp. et ē pfirmatio. et cōmēda
 tio precedentū vel psequentiū. In hui⁹
 modi vero locis duz psalmi añ archam
 dñi cantarent: in psallēdo inīponebat
 silentiū: et fiebat quedā verboz inīcisio
 vt q̄li spāli laude aliud intelligerent se
 quentia p̄tinere q̄ precedentia. Ideoq̄
 lxx. inīpretes magis attendentes sensū
 rei ordinē q̄ hebrei verbi p̄prietatē: nō
 transtulerūt sela: sed p eo posuerūt di
 apsalma: i quo vocabulo significat vo
 cū diuisio in psallendo vt psalma sit qd̄
 psalliē. Diapsalma vero inīpositum in
 psallēdo silentiū. Sic sympsalma dicit
 i vocū copulatio in cantando. et certū ē
 vbiq̄q̄ diapsalma ponit rei vel psone
 fieri variationē. vt hic. Post icrepatio
 nē infidelīū: christuz pponit. p quē dē
 exaudit dicens. Et scitote. i nō p̄iunctio
 nē in inītijs solere poi in p̄phetiis scri
 pturis: vt dicta cū visione que ē in cor
 de p̄iungat. Nā sepe iuenis ita ceptū. et
 dixit dñs ad illū. et factuz est verbū dñi
 ad illū. ita hic. Vel ita potest p̄iungi cū
 supiorib⁹. q. d. Nolite diligere vanitatē
 Et scitote. quare? Qm̄ mi. do. 7c. sed di
 apsalma inīpositū sic iūgi vetat. p̄prie
 tas em̄ diapsalmatis nō p̄iunctionē infe
 rior et supior verboz exigit. sed disīū

ctionē: licet hoc pene nusq̄ seruet. Alz
 em̄ diapsalma interponat: sequens tñ
 cuz precedentī littera p̄iungit. vñ et hic
 etiā aliter potest p̄iuari littera. q. q̄ va
 na sunt scitote. Et etiā scitote quē sequa
 mī: qm̄ do. pater mi. san. su. s. christum
 qui ē sanctus sanctor. i. mirabilē cū oñ
 dit suscitando. et ad dexterā suā collocā
 do. ad quē p̄uerti debetis: ab amore mū
 di. de quo dicit. Cū venerit sanctus san
 ctor: cessabit vñctio v̄ra. Sicut ergo di
 cit dñs dñantiū et deus deoz: ita et san
 ctus sanctor: quia in se sanctus ē et ali
 os sanctificans. et p eū dñs exaudiet vel
 uit. me. d̄ requie et̄na cū cla. vel rē ad e.
 ita et vos exaudiet: si clamaueritis. i iō
 clamate. sic digni auditu eritis. s. si cla
 maueritis et feceritis qd̄ s̄d̄is. sequit. n.

Irascimini et nolite peccare que
 dicitis i cordibus uestris: et in
 cubilibus uestris p̄pugimini.

Irascimini et no. pe. q. vt aut et vos mere
 amini exaudiri. Irascimini et no. pec. i.
 si motus animi surgit qui nō est in po
 testate v̄ra: nō ei p̄sentiat rō. Venialis
 em̄ ira ē. que nō ducit ad effectū. Et sci
 endū: q̄ primus motus aī nō est in n̄ra
 potestate: sed dei grā p̄tempore possu
 mus. Quod ergo p̄suetudinis est: pmit
 tit. i. nō p̄hibet. quod culpe est. i. mor
 tale: p̄hibet. q. Irascimini. quid ē p̄mo
 motu: qui est iuuicibilis: et si irascimini
 noli. pecca. p̄sentiendo ad effectum du
 cendo. Dec eadem apostolus docet di
 cens. Sol non occidat super iracundiā
 vestram. Quibus verbis innuit: vt pec
 catum sit omnino. vel. i. etiā leuiter ira
 sci. Iusticia aut est iram celerī penitudi
 dine mitigare vel irascimini i vobismet
 ipsis de preteritis peccatis et vltius
 nolite peccare vel irascimini primis mo
 tibus eis resistendo. et nolite peccare. i.
 ne ducatis ad effectum. Post iram re
 mouet etiam simulationem dicens. que
 dicitis i labijs et in cordi. ve. dicit ne si
 tis de illis de quibus dicit. Populus
 hic labijs me honorat: cor aut eo p̄ lon

ge est a me. et i cubi. ve. id est in cordib⁹
vris copu. dolore penitentie: vt seipsa
aia puniens compungat: ne in dei iudi
cio dānata torqueat. vel in cubi. ve. cō.
id ē quasi qbusdā stimulū virtutū adhi
bitis excitare vos: nō p dolore pctōz: s^z
ad videndā lucē christi. scz non pro irri
guo inferiori: sed pro irriguo superiori
vt inuisibiliū amore inardescatis. vlt ita
dico. nolite peccare: et si peccaueritis cō
pūgimī per penitentiam. d his que di
citis i cordibus vestris: id est de his que
tractatis i corde vso: que etiā nouit de
us. id est de consensu: et d his que volu
istis in cubilibus vestris. id est delecta
tione carnis: i qua captiua versatur ra
tio: vt fera in cubili. vel cubilia sūt cogi
tationes ferocium: vt de homicidijs ra
pinis et huiusmodi. et est cōpūgi. d his
que dici. i cor. vestris. i. opūgimī d atro
cissimis cogitatōibus.

Dyapsalma.

Sacrificate sacrificiū iusticie
7 spate in dño: multi dicūt qd
ostendit nobis bona.

Sacrificate. Dyapsalma. Tercia ps⁹ de
posito in precedenti parte homine vete
ri: hic nos in sacrificiū iubemur offerre
quia certi sum⁹ de bonis. **Q.** d. cōpūgi
mini. irascimī. et **Sacrificate** id est offer
te. nō animalia: quibus non delectatur
de⁹. **U**nde p esaiā. **S**acrificia vestra odi
uit anima mea. sed **sacrificate sacrificiū**
iusticie: quod est spiritus contribulat⁹.
vt se puniens homo p penitentiā mactz
deo. vnde alibi. **S**acrificiū deo spiritus
contribulatus: qd bene dicit⁹ sacrificiū
iusticie. **Q**uid em iustius qz vt suis quis
qz peccatis poti⁹ qz alienis irascat⁹: seqz
puniens p penitentiā et satisfactōez deo
offerat. vel ita. **Cōpūgimī.** et sacri. sacri
fi. ius. i. opa iusta facite post penitentiā
et lamentū: quod notat fortassis inēpo
sitū dyapsalma. s. vt de veteri vita trāse
atur ad nouā: vt scz extincto p peniten
tiā veteri homine: sacrificiū fm regenez

ratōez noui hominis offeratur deo. quia
sic se offert ipsa anima: iā abluta i altari
fidei. diuino igne. i. spūsācto succēsa: vt
post pascha qndo torrebāt spicas igni
confricātes manib⁹: sequat⁹ pētecoste: qn
nouos panes de nouis messibus offere
bant: quibus significabantur opera iu
sticie. **D**ico sacrificate: et sic spate in dño
bona eterna. **N**on em hic ea recipietis:
Sed quia vix aliquis est qui diligit in
teriora bona: que sola diligenda sunt ce
teris autem ad necessitatem vtendū. nō
ad gaudium perfruendū est. subicit. **m**
ti dicunt. **Q.** dico sperate: sed multi di
cunt quis ostendit nobis bona: scz futu
ra: de quibus ipsi dubitant. **I**deoqz di
cunt. **Q**uis nouit si vera sunt: aut quis
venit ab inferis: vt ista nūciaret. **A**d qd
respondens propheta. scz quod querit.
Quis ostendit nobis bona? **O**stendit
breuiter que bona sunt querenda. sub
dens.

Signatus est super nos lumē
iultus tui domine: dedisti leti
ciam in corde meo.

Signatum est. **Q.** hoc illi dicunt: sed iā
o domine lu. vul. tui. i. lumē gratie tue.
quo reformat imago tua i nobis. q tibi
similes sumus: est signatū super nos. id
est impressum rationi: que superior vis
anime est: qua deo similes sumus: cui i
pressum est illud lumen: vt sigillum cere
vult⁹ ergo dei ratō nra accipit. qz sicut
p vultū pgnoscat aliqz: ita p specim rō
nis pgnoscat de⁹: et sicut vult⁹ pforma
te ali⁹ alij assilat: ita p rōez nos dō siles
sumus. scdm illud. **F**ecit de⁹ homiez ad
ima. et simili: suā. **D**ec aut ratio p pētm
hominis deformata est: p quod hō dissilif
deo fact⁹ est. sed p gratiā christi rforma
ta ē vel repata. vñ apls. **R**enouamini
spūmētis vře 7 c. **G**ra ergo q rnuatur
imago creata hic lumen dicit⁹. **T**riplex
enim ē imago. **I**magō. scilicet creationis
Imagō recreationis. **I**magō similitu
dinis: **I**magō creationis est in qua crea

tus ē homo. s. ratō. Imago recreatōnis est: p̄ quaz reformat imago creata. s. dei gr̄a. que menti repande infundit. Imago similitudinis ē: ad quā factus est hō qui factus ē ad imaginē et similitudinē nō patris tm̄ vel filij: sed totius trinitatis. Per memoriā similis patri. p̄ intelligentiā filio. p̄ dilectionē sp̄s̄i sancto. vñ meminēri te. itelligā te. diligā te. Lūmē ergo vultus: est gr̄a iustificatōnis qua imago creata insignit. Hoc lumen est totū ⁊ vez homis bonū: quo signat vt denarius imagine regis. Homo em̄ factus ē ad imaginē dei: quā peccādo corripit: sed renascendo signat. vñ dñs in euangelio. Reddite cesari que sunt cesaris: et que sūt dei deo. Achi diceret. Sicut redditis cesari suā imaginē: sic aīam deo: lumine vultus eius illustratā et signatā. vel ita: vt itransitiue legat. Lūm vultus tui. i. illuminosus vult⁹ tuus illuminas nos. s. imago p̄ quā cognosceris: nūc in enigmate: in futuro put es. Signatū est su. n. i. impressum aīe nr̄e. Et dicit lumen vultus: rōnē: qz luminosa ē et illuminat hoīem. Et vultus dicit. qz vt predictū est: p̄ eaz videt deus. vel lumen vultus dicit crux christi que nobis impressa est intus et exterius. s. in fronte mentis et in fronte corporis in signum regis nr̄i. vt em̄ nūmus impatoris imaginē portat. Ita fidelib⁹ signa celestis principis impmunt. que crux est lumen verū: quia in talibus radiat deus. ⁊ p̄ hoc lumen dedisti leti. spiritualem. Nō foris i uanis: sed intus in corde meo. vbi bitat de⁹ ibi querēda ē letitia. Intus em̄ sūt vera ⁊ certa bona que mali nō vidēt tpalia sectantes de quibus recte subdit. **A fructu frumenti. vini et olei sui multiplicati sunt.** A fructu vel tpe frumenti. q. mibi dedisti letitiā intus: sed illi qui dicūt quis ostendit nobis bona: multipli. sunt a tpe frumenti vini et olei. i. a tpali frumento: vino et oleo. Vel a fructu fru. vi. et o. quia putāt i his eē fruc. i. sūmatū bonū ⁊ addit sui nō sine significatōnis cā. et ē referen

dū ad hec tria vt dicat. fru. sui vi. sui ⁊ olei sui ad dñam nōndā. Quia ē aliud frumentū nō suū. s. panis dei qui de celo descendit. Est et aliud vinū. qd̄ letificat cor hoīs. Est etiā oleū dei de quo dictū est. Impinguasti in oleo caput meū. Et nō qz hec tria magis hūanis vsib⁹ necessaria: poit p̄ oibus diuitijs quib⁹ illi multi qui nō querūt vez bonū multiplicati sūt. Qui em̄ nō vidēt regnū celoz intra se eē: in his multiplicati sūt: n̄ quidē in veritate: sed multiplici distractione et erūna. Nō em̄ multiplicatō sp̄ vbertatē significat. sed plerūqz ad mltā distractōnē: cū aīa tpalib⁹ dedita sp̄ exardescit cupiditate: nec vacare potest: sed multiformi ⁊ erūnosa cogitatōne distracta: simplex bonum nō finit videre. Isti ergo innumeris fantasmatib⁹ distracti nō in simplicitate cordis querūt simplex bonū: agentes. Itra hoc qd̄ preceptū ē. Sentite de dño i bonitate et simplicitate cordis querite illū. Ista multiplicitas vehementē aduersa ē illi simplicitati q̄ simplex ⁊ vez bonuz querit: o quo bonus exultat dicens.

In pace in idipsū. dormiā et requiescā. In pace in idip. q. dedisti mihi letitiā vtiqz de hoc qz i pace que ē i idip. i. imutabil. dor. ab oī strepitu mōi secur⁹ et hoc erit cū mortale hoc iduet i mortalitatē. et requiescā. i. fruar vita beata. ⁊ hoc vere erit qz iā ē spes que nō confundit. ⁊ hoc est quod ait.

Qm̄ tu dñe singulariter i spe constituisti me. Qm̄ tu do. sin. vel ita. In pace. q. illi laborāt multiplicari his tpalib⁹. Ego aut̄ i pace metis. dor. hic oblit⁹ mūdi tēdēs. i. idip. i. ad illō bonū qd̄ ē idipsū. i. qd̄ nlla vicissitudine mutat: sed ipsū in se manēs icōmutabili p̄bēnitāte p̄sistit: et requi. i. futuro. ⁊ hoc vere erit. Qm̄ iā tu do. p̄sti. me vel bitare fecisti me⁹ sin. i. spe. i. i vna spe q̄ singl^r vnū ⁊ vez bonū sp̄at: n̄ i mltiplicitate scil. et p̄fecto erit qd̄ sp̄at. Et bñ ait singularit. hoc ei ait p̄tra hoc qz illi mlti

placati sunt a tēpore frumētī vini ⁊ olei
Perit enī hec multiplicitas ⁊ singulari-
tas tenet in sāctis: de quib⁹ dicit^r. **M**ul-
titudinis credētium erat cor vnū et ani-
ma vna: in deū. **S**ecreti enī ab oībus
rebus nascētib⁹ et moriētib⁹. **A**matōres
eternitatis ⁊ vnitatis vni deo hīc debēt

In finem pro ea que consequi-
tur hereditate. **I**n fine pro ea

que consequitur heredita. **T**itulus h⁹ psal-
mi hystorie genesis alludit. vbi legi^t q^d
abrahā duos filios hūit. vnū quidē de
ancilla agar. s. hysimabelem. **A**lteruz vō
de libera sara. s. ysaac. hysimale vero ma-
ior natu psequēbatur ysaac. dū luderet
cū eo. **I**ntelligens igit^r sara ludū hysima-
belis cum ysaac psecutionē esse: dixit vi-
ro suo. **E**cce ancillā et filium eius dō do-
mo: **E**cce itaq³ ē ancilla de domo cū fi-
lio ⁊ libera cū filio hereditatē obituit. **A**d
hāc hystoriam videt^r respicere titu-
lus. cui etiā quedā verba alludūt. **E**lex
non de hystoria. immo de significato a-
git^r in hoc psalmo. **L**ibera enī sara que nō
fuit naturā sed p dei gratiam peperit: ec-
clesiam significat: que filios spūales deo
generat: nō vi carnis: sed dei grā. **A**ncil-
la significat synagogā que p temporali-
bus seruit: et totū corpus maloꝝ qui se-
cundū ⁊ terrenis abūdantes psequūt^r ec-
clesiā et filios eius tormētis et illusiōni-
bus: que tñ consequit^r hereditatez etna ⁊
illis exclusis. **E**t ē sesus tituli talis **P**salmus
iste dirigēs nos **I**n finē. i. ad herē-
ditatem eternā que ē cōsumatio: est p ea
libera. i. sara honoranda. i. agit de eccle-
sia honorāda p liberam sara. signifi-
cata quia hīc honorat^r ecclesia cui habē-
da hereditas affirmat^r: a q̄ emula exclu-
dit^r. vñ sequit^r que consequit^r hereditatē
nō sic synagoga. **Q**ue elicitur dō domo. i.
Eccelesia vero ē que hereditatē. i. vitam
eternā. i. ipsū deū accipit. i. qui dicit^r nra
hereditas. **Q**uia ipse pascit nos. et cōti-
net. et nos quoq³ hereditas dei dicimur
quia nos administrat l^r excolit ⁊ regit. **I**n
tētio p̄bete ē certificare fideles de he-

reditate habenda. **Q**uod⁹. triptit⁹ est
psalmus. **P**rio agit de hereditate qm̄
petit. et asserit sibi dari: emulā dicens ex-
cludi. **S**ecūdo petit auxiliū contra ea
que emula igerit ibi domie deduc. **T**er-
tio premia bonoꝝ ostendit. vt sicut ter-
ret pena: ita alliciant premia ibi. **E**t letē-
tur. **H**oc modō distinguitur hīc psalm⁹
f^m cassiodorū. **A**ugustin⁹ autem quin-
q³ facit partitiones hoc modo. **P**rio o-
rat ecclesia: vt audiatur. **S**ecūdo vt in-
telligat que impediunt eaz ad videndū
deum: vel vt se exaudiat agnoscat ibi.
Qm̄ ad te orabo. **T**ercio p̄mittit se fu-
turam dei domum. ibi. **E**go autē. **Q**uaz-
to orat iuuari. int^r ibi. **D**educ me. **Q**ui-
to prophetat que pena sit malis qd̄ pre-
mium iustis. ibi. **I**udica illos. **E**ccelesie
ergo vocate adeo. trina est hīc oratio
que orat separari a maliciā seculi et ad
dominum peruenire ita dicens **O**.

O Erba mea auribus per-
cipe domine: itellige cla-
morem meum

Dñe p̄cipe vba mea. i. oris psalmodiā
et itellige clamorē meū. i. cordis affec-
tū quo ad te clamo: quo clamat moyses
tacēs: ⁊ susāna a presbytis accusata. **I**n-
tellige dico: ⁊ p̄cipe aurib⁹. i. p̄ntia tue
maiestatis. **P**er qd̄ ait itellige bñ ostē-
dit^r q^d spūal^r ē clamor: nō vocal^r qui intel-
ligit^r. **U**n et auris dei: nō corporeū instru-
mētū s³ p̄ntia maiestatis diuine accipit^r.
Elex enī corporāl^r aure corporis audif^r.
Spūalis vō intelligit^r. iōq³ nō cōgruaz
vboꝝ distinctionē: cū ait. vba percipe:
clamorē itellige. **E**t q². ore et corde cla-
mo: ideo:

Intende voci orationis mee:
rex meus et deus meus. **I**ntēde
vocē orōnis mee. **E**l exaudi orōnē meā
Alia l^ra. **E**cce ter dō eodē orauit. orōnē
dirigēs ad scāz fmitatē dicēs. tu dico qui
es rex me⁹. s. christe. ⁊ tu qui es de⁹ me⁹
s. pat^r. **R**ex enī d^r p̄prie fili⁹ f^m p̄sue-
tudinē scripse. ⁊ fortassis iō quia f^m ho-
minē vnct⁹ ē oleo spūali. et bñ p̄mo po-